

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: P.V., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6,
proti
žalovanému: Magistrát města Ústí nad Labem,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Zásah spočívající v evidenci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, zaznamenaného dne 10. 10. 2019 v žalobcově kartě řidiče na základě rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 9. 9. 2019, č. j. MMUL/OPA/ODN/293076/2018/Dr, **byl nezákonný.**
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobci na náhradě nákladů řízení **částku 8 800 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce domáhal, aby soud přikázal žalovanému odstranit z registru řidičů z evidenční karty řidiče záznam o tom, že žalobce byl ke dni 5. 10. 2019 pravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že dne 29. 11. 2018 porušil § 6 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a v případě, že žalovaný od tohoto nezákonného postupu upustí, požadoval žalobce určení, že zásah žalovaného spočívající v evidování výše uvedeného přestupku v žalobcově kartě řidiče byl nezákonný.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný v evidenční kartě řidiče eviduje nepravdivou informaci o tom, že byl uznán vinným ze spáchání přestupku ze dne 29. 11. 2018, neboť proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 9. 9. 2019 podal jeho zmocněnec poslední den lhůty, tedy 4. 10. 2019, včasné odvolání. Žalobci bylo následně doručeno vyrozumění o tom, že odvolání bylo podáno dne 7. 10. 2019, tedy opožděně, a Krajským úřadem Ústeckého kraje jako odvolacím orgánem bylo rozhodnutím ze dne 24. 3. 2020, č. j. KUUK/040609/2020/Ds/Lin, odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné. Toto rozhodnutí napadl žalobce správní žalobou (vedenou u zdejšího soudu pod sp. zn. 54 A 10/2020) i podnětem k provedení přezkumného řízení. Zdůraznil, že právní moc prvostupňového rozhodnutí nenastala 5. 10. 2019, jak je uvedeno v evidenční kartě řidiče, ale ve skutečnosti nenastala dosud. Nesprávný údaj o pravomocném odsouzení vychází z pochybení žalovaného, který považoval odvolání žalobce ze dne 4. 10. 2019 za opožděné, neboť se z neznámého důvodu domnívá, že odvolání bylo podáno až dne 7. 10. 2019, přestože dle doručky a datové zprávy je prokázáno datum jeho podání dne 4. 10. 2019.
3. Dle žalobce je evidence nepravdivé informace o pravomocném odsouzení z přestupku v registru řidičů ve smyslu § 119 odst. 2 písm. g) silničního zákona nezákonným zásahem. Na podporu svého tvrzení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014-23. Nezákonná evidence takové informace je dle žalobce v rozporu se zásadou přesnosti a zásadou presumpce neviny a krátí jej na právu na to, aby o něm byly evidovány jen přesné údaje a aby na něj nebylo neoprávněně nahlíženo jako na pachatele. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2018, č. j. 4 As 101/2018-43, a ze dne 25. 7. 2012, č. j. 2 Ans 6/2011-136.
4. Žalobce uvedl, že je nezbytné, aby soud nejprve projednal žalobu v řízení sp. zn. 54 A 10/2020 a aby vyčkal na vyřízení žalobcem podaného podnětu k provedení přezkumného řízení, neboť v těchto řízeních bude projednávána předběžná otázka, zda prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci 5. 10. 2019.
5. Závěrem žalobce nesouhlasil se zveřejněním rozhodnutí v jeho věci na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu způsobem, aby v něm bylo uvedeno jeho jméno, příjmení nebo iniciály, rovněž tak jméno, příjmení, iniciály či sídlo zástupce žalobce, a to s odkazem na právo na ochranu soukromí.

Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Žalovaný ve svém stručném vyjádření uvedl, že trvá na původním rozhodnutí a odkázal na závěry Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 24. 3. 2020, č. j. KUUK/040609/2020/DS/Lin.

Posouzení věci soudem

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
8. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
9. Podle § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu záznamy o spáchaných přestupcích proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, záznamy o odnětí řidičského oprávnění pro ztrátu zdravotní nebo odborné způsobilosti a záznamy o zákazech činnosti spočívajících v zákazu řízení motorových vozidel uložených soudem nebo správním orgánem se do registru řidičů zapisují až po nabytí právní moci příslušných rozhodnutí. Způsobilým podkladem pro provedení záznamu o spáchaném přestupku je tedy pouze pravomocné rozhodnutí správního orgánu, kterým byl řidič uznán vinným ze spáchání přestupku.
10. Podle § 73 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.
11. Podle § 85 odst. 1 správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, má včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek. V důsledku odkladného účinku odvolání nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní účinky rozhodnutí.
12. Odkladným účinkem odvolání se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 6. 2008, č. j. 8 As 9/2007-74, ve kterém uvedl, že *„[p]odmínkou vzniku odkladného účinku odvolání, tj. překážky pro kterou napadené rozhodnutí nenabude právní moci, je mj. včasnost jeho podání. Za pomoci argumentu a contrario lze dovodit, že opožděné odvolání nemá odkladné účinky, a to ani v tom případě, že o něm není dosud rozhodnuto[...].“*
13. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2019, č. j. MMUL/OPA/ODN/2 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

93076/2018/Dr, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, odvolání, jež bylo jako opožděné zamítnuto rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 24. 3. 2020, č. j. KUUK/040533/2020. Dne 19. 8. 2020 Krajský úřad Ústeckého kraje rozhodnutím č. j. KUUK/124215/2020/DS/Lin zrušil ve zkráceném přezkumném řízení své rozhodnutí ze dne 24. 3. 2020, neboť dospěl k závěru, že odvolání žalobce je nutné posuzovat jako včasné a bude o něm rozhodnuto v rámci odvolacího řízení. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2019 tak ke dni 10. 10. 2019 nenabylo právní moci. Výše specifikovaný přestupek žalobce byl žalovaným v evidenční kartě žalobce evidován od 10. 10. 2019 do 30. 12. 2020.

14. Z výše uvedeného vyplývá, že zásah žalovaného již netrvá, neboť žalovaný po podání žaloby odstranil záznam z registru řidičů z evidenční karty řidiče o tom, že žalobce byl ke dni 5. 10. 2019 pravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Soud se proto v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě zjištěného skutkového stavu dospět k závěru, že zásah žalovaného byl nezákonný, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu (§ 87 odst. 1 věta za středníkem s. ř. s.).
15. Soud shledal, že žaloba je důvodná.
16. Soud poukazuje na to, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2018, č. j. 1 As 68/2018-26, vyplývá, že „[ž]alovaný je v souladu s § 119 zákona o silničním provozu orgánem veřejné správy, který je odpovědný za vedení registru řidičů a za správnost údajů zaznamenaných v této evidenci. Je proto odpovědný i za to, pokud registr obsahuje záznamy o přestupcích, případně záznamy o bodech či zákazech řízení, přestože rozhodnutí, na jejichž základě byly tyto záznamy učiněny, byla zrušena.“
17. Otázkou povahy zásahu spočívajícího v evidenci přestupku v registru řidičů se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud, a to např. v rozsudku ze dne 19. 2. 2015, č. j. 1 As 151/2014-23, v němž uzavřel, že k zaevidování záznamů o spáchaném přestupku a uložených sankcích dochází úkonem, který nemá formu rozhodnutí. Podle Nejvyššího správního soudu se jedná o zásah trvalé povahy, a to od jeho zaevidování až do okamžiku, kdy registr řidičů nebude dané záznamy obsahovat, neboť žalobce je po celou dobu nucen strpět, že registr řidičů obsahuje záznamy o přestupcích, které spáchal, včetně za ně uložených sankcí.
18. V rozsudku ze dne 26. 8. 2019, č. j. 1 As 40/2019-40, který se týkal skutkově obdobné věci, Nejvyšší správní soud konstatoval, že není namístě argumentace zásadou presumpce správnosti aktů veřejné moci, neboť žalobci „nelze klást k tíži pochybení správních orgánů spočívající v nesprávném zhodnocení včasnosti odvolání a vyznačení právní moci na rozhodnutí o spáchání přestupku. Jakkoliv žalovaný v době, kdy záznam o spáchaném přestupku provedl, o těchto pochybeních nevěděl či ani vědět nemohl (a nelze mu tak vytýkat, že by snad postupoval svévolně), nic to nemění na skutečnosti, že tento záznam postrádal dostatečný podklad v podobě pravomocného rozhodnutí správního orgánu o spáchání přestupku, a byl proto učiněn v rozporu se zákonem. [...] Nezákonný zásah je mu proto plně přičitatelný i po dobu, kdy ještě nevyšlo najevo, že rozhodnutí o spáchání přestupku není pravomocné.“
19. Soud shrnuje, že na základě výše uvedených judikatorních závěrů je žalovaný odpovědný za záznam v registru řidičů po celou dobu jeho evidence, pro nějž neměl způsobilý podklad, jelikož rozhodnutí žalovaného o spáchání přestupku ze dne 9. 9. 2019, č. j. MMUL/OPA/ODN/293076/2018/Dr, nikdy nenabylo právní moci, neboť rozhodnutí o odvolání bylo ve zkráceném přezkumném řízení zrušeno. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

20. Na základě těchto skutečností soud konstatuje, že evidence přestupku v registru řidičů v kartě žalobce byla nezákonným zásahem, neboť byla učiněna na základě nezpůsobilého podkladu pro provedení záznamu do registru řidičů dle § 120 odst. 2 zákona o silničním provozu.
21. K závěrečnému nesouhlasu ohledně zveřejňování a anonymizace osobních údajů žalobce a jeho zástupce soud konstatuje, že tento není v nyní projednávané věci relevantní a soud se jím nikterak nezabýval.
22. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku určil, že žalovaným provedený zásah vůči žalobci spočívající v evidenci přestupku v registru řidičů v kartě žalobce byl nezákonný.
23. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. tohoto rozsudku uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 8 800 Kč. Tato částka se skládá z částky 2 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 6 200 Kč za 2 úkony právní služby zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 600 Kč za 2 s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 citované vyhlášky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 6. října 2021

6

16 A 68/2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)